בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ג'**, **י"א** ב**שבט** תשס"ג (**14** ב**ינואר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"א בשבט**, - לפני 54 שנה, בשנת תש"ט (5709-1949) – **עלו לארץ אחרוני הגולים הנמצאים בקפריסין**. תקופת גירוש קפריסין החלה שנתיים וחצי לפני-כן באוגוסט 1946. החליטה אז ממשלת בריטניה שהעולים ה'בלתי-לגאליים' לא"י יגורשו לקפריסין ויושמו שם במעצר; וזאת, במטרה לשים קץ לעליה ה'בלתי-לגאלית'.

על מפעל ההעפלה...

בעיני היהודים, נגדו גזירות העליה של ממשלת המנדאט את זכותו היסודית והבלתי-מעורערת של כל יהודי בעולם לעלות לארץ-ישראל, סתרו את רוחה של הצהרת בלפור, וסתרו את החובה שהוטלה על בריטניה ע"י אומות העולם בכתב המנדאט **לעודד את עליית היהודים.** היהודים ראו את החוקים המונעים אותם מלבוא לביתם הלאומי כעיוות-דין, ולכן כמשוללים תוקף מוסרי. בייחוד החמיר המצב בימי מלה"ע ה-II, כשמשמעות הגבלתה של העליה היתה הפקרת יהודי אירופה להשמדתם בידי הנאצים. וכן, לאחר המלחמה, כששארית הפליטה נמקה במחנות העקורים, בציפיה לאפשרות עליה לארץ, וכן, בשעה ש**מצוקת היהודים בארצות ערב** גם היא גברה והלכה.

ה"מעפילים" היו מגיעים לחופי הארץ באוניות רעועות, שהיו נשכרות במיוחד למטרה זו, והיו מנסים לעלות בהיחבא ובחשאי לחוף, לרוב בעזרת אנשי היישוב. אוניית המעפילים הראשונה, שהגיעה לארץ בשנת 1934, היתה "ולוס", ובשנים 38-1937 גדל מספרן של ספינות המעפילים. בשנת 1939, פרסמה ממשלת המנדאט "**ספר לבן**" שהגביל את שיעורי העליה היהודית לארץ ל-15,000 נפש בשנה, וגזר על הפסקתה המוחלטת לאחר 5 שנים(!).

בתגובה הקימה ה"הגנה" את "**המוסד לעליה**" שאירגן את תנועת ההעפלה, ממש עד קום המדינה. גם תנועת הרביזיוניסטים הביאה ארצה כ- 20 ספינות מעפילים, רובן לפני המלחמה.

ממשלת המנדאט נלחמה מלחמת תנופה בהעפלה. בעצם ימי המלחמה, כשאוניות מעפילים הוסיפו להגיע, הוטל על הצי הבריטי לרדוף אחרי האוניות. הצבא והמשטרה בלשו וחיפשו ללא הרף לאורך החופים כדי למנוע העלאת מעפילים מאוניות שהצליחו להגיע לחוף, ואוניות שנתפסו – אנשיהם הוחזרו לנמלי היציאה או לאיים שברשות הבריטים (מאוריציוס, קפריסין). כאמור, היום חזרו הביתה אחרוני המעפילים בקפריסין.

[לקסיקון מן המסד ליהדות ולציונות]

~~~

לקראת ט"ו בשבט (בשבת קודש הקרובה):

גם בימינו עורכים בט"ו בשבט את השלחן ועליו מיטב פירות ארץ-ישראל, ובמיוחד משבעת המינים שנשתבחה בהם הארץ: חיטה, שעורה, גפן, תאנה, רמון, זית ותמרים. משתדלים להשיג פרי חדש, שטרם נאכל בשנה זו, כדי לברך עליו ברכת "שהחיינו", ומנצלים את אווירת היום להשרשת החינוך למצוות יישוב ארץ-ישראל ולהעמקת הזיקה לטבע, ועל הסמליות הכרוכה בכך ("למה נמשלו ישראל לזית? לומר לך: מה זית אינו

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל
~~~

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ג'**, **י"א** ב**שבט** תשס"ג (**14** ב**ינואר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מוציא שמנו אלא על-ידי כתיתה, אף ישראל אינם חוזרים למוטב אלא על-ידי ייסורים."
[מסכת מנחות נ"ג.]). [יהדות – הלכה למעשה]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל